

Nr 39.

Av herr **Leander**, om anslag till iståndsättande av pansarbåten
Oscar II:s ångpannor m. m.

Då fjolårets beslut i försvarsfrågan avsåg att nedbringa kostnaden under fjärde huvudtiteln, var det klart, att även flottan måste vidkännas reducering. Huruvida proportionen emellan armén och flottan vid den sålunda verkställda nedskärningen blev rättvist avvägd, är som bekant föremål för olika meningar. Emellertid begränsades pansarskeppen till 4 st., nämligen de 3 Sverigefartygen och Oscar II. Det borde vara överflödigt att påpeka, att denna vår örlogsflottas kärna måste hållas kvalitativt god. Den representerar tillsammans ett tonnage av 28,300 ton, under det vårt land enligt överenskommelse har rätt att hålla »capital ships» till en tonnagesumma av 60,000 ton, alltså mer än dubbelt av det displacement, som verkligen förefinnes.

Enligt vad försvarsministern upplyser om i årets statsverksproposition, hade marinmyndigheterna hemställt om ett särskilt belopp av 460,000 kronor för iståndsättande av Oscar II:s ångpannor m. m. Då detta pansarfartyg ännu under flera år lär komma att ingå i den eskader, som, enligt vad ovan framhållits, måste anses tillhöra vår flottas kärna, är det att beklaga, att statsrådet icke funnit sig kunna tillstyrka denna myndigheternas hemställan utan i stället uttalat tvekan om lämpligheten överhuvud att å detta fartyg nedlägga underhållskostnader av den omfattning, som ifrågasatts. Det är svårt att förstå detta uttalande, då det berör ett fartyg, som även av försvarsministern anses böra tills vidare kvarstå i kustflottan.

Men saken har en annan allvarlig sida. Ingen har väntat annat, än att den beslutade omorganisationen av försvaret skall medföra reduktion av den civila arbetarstammen vid flottans varv. Önskligt vore dock, att övergången från det gamla till det nya kunde göras så mjuk som möjligt. Detta skulle bli fallet, om de såsom nödvändiga betraktade reparationsarbeten å Oscar II finge utföras för den av marinmyndigheterna äskade summan. Därigenom skulle arbetstillgången icke oväsentligt ökas vid Karlskronavarvet och en tid framåt åtskillig personal kunna bibehållas, som annars måste avskedas och förtidspensioneras. För staten bör det vara fördelaktigare att få behövt arbete utfört för de penningar, som utgivas, än utbetala dessa alldeles gratis och för arbetarna bättre och nyttigare att ha sysselsättning och full daglön än gå utan arbete och leva på en otillräcklig inkomst. Icke minst ur denna synpunkt har jag funnit mig

böra hos riksdagen anhålla om bifall till vad av marinmyndigheterna i denna del föreslagits.

Jag tillåter mig vördsamt hemställa,

det riksdagen — förutom det för underhåll av flottans fartyg och byggnader m. m. av departementschefen begärda ordinarie anslaget av 6,000,000 kronor — ville i enlighet med marinmyndigheternas förslag för iståndsättande av pansarbåten Oscar II:s pannor m. m. bevilja ett extra anslag å 460,000 kronor att med hälften utgå under budgetåret 1926—1927 och med andra hälften under närmast följande budgetår.

Stockholm den 18 januari 1926.

Ulrik Leander.
